

KENTİN DİJİTAL DÖNÜŞÜMÜ

SERPİL AHU SAĞDIÇ

Kent deyince eskiden zihnimizde canlanan; ticaretin kalbinin attığı, sanayi çarklarının döndüğü ve hizmetin bir nehir gibi aktığı kalabalık bir limandı. Toprağın yerini betona, sessizliğin yerini ise üretimin uğultusuna bıraktığı bu devasa yerleşimler, artık sadece fiziksel birer sığınak olmaktan çıktı. Bugünün kenti, sosyal medya aracılığıyla yaptığımız paylaşımlar sayesinde, her bir köşesinde hatıralarımızı biriktiren, *attığımız her adımda dijital ayak izlerimizi saklayan devasa bir veri merkezine dönüştü.*

Artık kent sadece yollardan ve binalardan ibaret değildir. Kentin damarlarında akan her veri, onun sanal bir yansımasını oluşturur. Yeni teknolojik gelişmelerle henüz ilk taşı koyulmadan zihinlerde ve ekranlarda inşa edilen yapılar, kentin fiziksel bedenine birer kimlik kazandırır. Kent, artık yaşayan bir

organizma gibi dijital evrende nefes almaktadır. Sokakların nabzı, trafiğin akışı ve binaların enerjisi bu dijital ekranda izlenirken, kent kendi geleceğini bu ekrandaki yansımalarına bakarak şekillendirmektedir.

Kentleşme, bu dijital büyüden payını alırken, akıllı kavşakların sessiz düzeni ve dijital belediyeciliğin hızıyla hayatımızı bir parça daha kolaylaştırmaktadır. Tüm teknolojik gelişmelerle bezeli bu yeni düzende, sürdürülebilir bir geleceğin kapılarını

aralıyoruz. Kesintisiz bir hizmete ulaşmak, dijital çağın bizlere sunduğu modern bir masal gibi.

Ancak her parlıtlı masalın bir de gölgesi vardır. Güvenli sandığımız o dijital ağların arasında, verilerimizin mahremiyeti puslu bir havada yürümeye benzemektedir. Güvenlik açıkları, bu modern kentin karanlık sokakları gibi her an bir risk barındırmaktadır. En hüznüsü ise hizmetlere ekrandan ulaşmanın verdiği konforun, fiziksel mekanların ruhunu yavaş yavaş eksiltmesidir. *Sokakların dokusu, parkların nefesi ve meydanların sesi, dijitalin sunduğu hızın içinde silikleşmekte geriye ise modern bir yalnızlık ve sosyal izolasyon kalmaktadır.*

Kentsel rant da bu değişimden nasibini almıştır. Artık bir evin değeri sadece güneşin doğuşuyla ya da merkeze olan yakınlığıyla ölçülmemektedir. *Fiber optik kabloların damarlar gibi sarıldığı,*

akıllı sistemlerle donatılmış ve verimliliği tescillenmiş konutlar, küresel finansın soğuk ama değerli birer varlığı haline gelmiştir. Mülkiyetin doğası esnerken, mekânın o kadim hikayesi yerini verisel değerlere bırakmaktadır.

Yine de unutmamalıyız ki; algoritmalarla ve dijital ikizlerle çevrili bu kentler sadece teknolojiyle nefes alamaz. Betonun soğukluğunu ve verinin mekanikliğini ancak insan odaklı bir dokunuş ısıtabilir. *Geleceğin kenti, ancak teknolojiyi ruhun emrine verdiğimizizde, sokaktaki insanı merkeze aldığımızda gerçekten "yaşayan" bir yer olacaktır.*

Teknoloji kentin aklı olabilir, ama insan her zaman onun ruhu kalacaktır. Yaşanabilir kentler çok uzak değil...

